

FER FRÁ HUNDUM TIL HARMONIKU

– EG **GLEÐI** MEG AT GERAST EIN BETRI **HARMONIKUSPÆLARI**, MEN SAMSTUNDIS **VEIT** EG, AT EG **FARI** AT SAKNA **HUNDAVENJINGINA** OG FJALLTÚRARNAR Í **NÓLSOY**, SIGUR 39 ÁRA GAMLI **RENÉ HANSEN**, SUM MÁNADAGIN **FER** TIL DANMARKAR Á **TÓNLEIKASKÚLA**

SAMRØÐA

Rannvá G. Fossaberg
rannva@sosialurin.fo

Um fáar dagar byrjar ein heilt nýggj tilvera hjá René Hansen úr Nólsoy. Mánadagin fer hann til Esbjerg at nema sær eina trí ára langa bachelorútbúgving innan harmonikuspæl. Útbúgvingin kallast klassisk akkordion, sum er ein víðari útbygging av harmoniku.

– Mær hevur altíð dámað væl at spælt harmoniku, men havi ongantíð veruliga havt tíð til at venja. Tá eg so bleiv mæltur til at fara á Syddansk Musikkonservatorium, helt eg, at hetta var ein móguleiki, ið eg skuldi royna, sigur René, sum seinastu 14 árin hevur starvast sum solumaður hjá Damfar. Umframt harmonikuspælið er hann sera áhugaður í seyðahundavenjing, men tað er eitt ítriv, sum í eina tíð verður lagt á hyllina.

Spældi harmoniku við tvíburinum

Áhugan fyri tónleiki hevur Rene altíð havt, og longu sum fimm ára gamal byrjaði hann at spæla harmoniku.

– Eg og tvíburabeiggi mín plagdu báðir at spæla harmoniku saman sum lítli, og eg havi so spælt líka síðani, sigur René. At hann hevur tónlistarligar gávur er sambært honum sjálvum ikki heilt tilvildarligt.

– Ja, hvat kann eg siga, eg eri nólsoyingur, sigur René við einum smíli og heldur fram:

– Eg eri úr eini familju, har tónleikur altíð hevur fylt nógv, og so havi eg bara sjálvur verið rættiliga áhugaður í tónleiki líka frá barnsbeini av, sigur René. Sum unglingi tókst hann nógv við tónleik saman við systkinabarninum Kim Hansen, sum er av Føroya fremstu tónleikarum. Men tónleikurin bleiv ongantíð til meir enn eitt frítíðarítriv fyri René, sum er uppvaksin og býr í Nólsoy.

– Eg fekk konu og børn rættiliga

ungur, og síðani tá brúkti eg minni og minni tíð upp á at venja harmoniku, greiðir René frá. Fyri trimum árum síðani kom hugurin fyri harmonikuspæli av álvara aftur, og René byrjaði at spæla harmoniku á Tórshavnar Musikksskúla.

Fekk toppkarakter í kapping

Síðani hevur gingið skjótt frameftir við harmonikuspælinum hjá René. Tað hevur gingist honum so mikið væl, at hann í eini akkordiumkapping, sum bleiv hildin í Føroyum í fjør, fekk ikki færri enn fyra 11-tøl. Dómararnir í kappingini komu úr Danmark, og annar av dómarunum var so mikið hugtikin av René og hansara harmonikuspæli, at hon eggjaði honum at fara til upptøkuroynd á Syddansk Musikkonservatorium, sum liggur í Esbjerg.

– Dómarin segði, at eg dugdi væl og helt tað vera eitt gott hugskot, um eg fór á tónleikaskúla, soleiðis at eg kundi gerast ein enn betri harmonikuspælari

og eisini hava neyðugu førleikarnar fyri at kunna undirvísa í harmoniku, sigur René, ið var til upptøkuroynd á Syddansk Musikkonservatorium í januar mánaði í ár. Ein roynd, sum hann fyrreikaði seg væl til.

– Størsta partin av jólaferiuni sat eg í einum høli í barnagarðinum í Nólsoy og vandi, soleiðis at eg kundi vera so væl fyrreikaður til upptøkuroyndina sum yvirhøvur gjørligt.

Skal venja 10 tímar um dagin

Svarið, um at René var komin inn á skúlan, fekk hann í aprílmánaði í ár.

– Eg var ótrúliga glaður um at vera sloppin inn og ivaðist onga løtu í, at eg skuldi fara niður at taka hesa útbúgvingina, greiðir René frá. Hann fegnast eisini um, at tey nærmastu stuðla honum í avgerðini um at flyta til Danmarkar fyri at fáa hesa útbúgvingina.

– Konan var ótrúliga glað mína vegna beinanveg, og hon hevur alla tíðina stuðlað mær og mínum ætlanum við harmonikuspælinum, sigur René, sum